

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując do dnia 10 kwietnia 2016 r. wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/26/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi oraz udzielania licencji wieloterytorialnych dotyczących praw do utworów muzycznych do korzystania online na rynku wewnętrznym⁽¹⁾ lub w każdym razie nie powiadamiając Komisji o tych przepisach, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 43 wspomnianej dyrektywy.
- nałożenie na Królestwo Hiszpanii zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej o dziennej stawce w wysokości 123 928,64 EUR, naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku stwierdzającego uchybienie obowiązкови przyjęcia przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy 2014/26/UE lub w każdym razie powiadomienia o nich Komisji;
- obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy art. 43 ust. 1 dyrektywy 2014/26/UE państwa członkowskie były zobowiązane do przyjęcia i ogłoszenia do dnia 10 kwietnia 2016 r. przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania wspomnianej dyrektywy oraz do niezwłocznego powiadomienia o tym Komisji.

Jako że Królestwo Hiszpanii nie dokonało pełnej transpozycji dyrektywy 2014/26/UE ani nie powiadomiło Komisji o środkach transpozycji, Komisja postanowiła wnieść niniejszą skargę do Trybunału Sprawiedliwości.

Komisja proponuje nałożenie na Królestwo Hiszpanii okresowej kary pieniężnej o dziennej stawce w wysokości 123 928,64 EUR od dnia ogłoszenia wyroku, obliczonej z uwzględnieniem wagi, czasu trwania naruszenia oraz skutku odstraszającego na podstawie zdolności płatniczej wspomnianego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 84, s. 72.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší soud České republiky (Republika Czeska) w dniu 23 marca 2018 r. – Jana Petruchová / FIBO Group Holdings Limited

(Sprawa C-208/18)

(2018/C 200/29)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší soud České republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Jana Petruchová

Strona pozwana: FIBO Group Holdings Limited

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 17 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych powinien być interpretowany w ten sposób, że za konsumenta w rozumieniu tego przepisu uznać należy również osobę, której dotyczy postępowanie główne, a która uczestniczy w transakcjach na międzynarodowym rynku walutowym FOREX na podstawie aktywnie składanych przez siebie poleceń, jednakże za pośrednictwem osoby trzeciej będącej przedsiębiorcą?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Chorwacji

(Sprawa C-250/18)

(2018/C 200/30)

Język postępowania: chorwacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Mataija, E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Chorwacji

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Chorwacji uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 5 ust. 1 dyrektywy 2008/98⁽¹⁾, ponieważ nie wskazała, że kruszywo skalne składowane na składowisku w Biljane Donje jest odpadem, a nie produktem ubocznym, i powinno być przetwarzane jak odpad.
- Stwierdzenie, że Republika Chorwacji uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 13 dyrektywy 2008/98, ponieważ nie przyjęła wszelkich niezbędnych środków dla zapewnienia, by gospodarowanie odpadami składowanymi w Biljane Donje było prowadzone bez narażania zdrowia ludzkiego oraz bez szkody dla środowiska.
- Stwierdzenie, że Republika Chorwacji uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 15 ust. 1 dyrektywy 2008/98, ponieważ nie przyjęła niezbędnych środków w celu zapewnienia, by posiadacz odpadów składowanych w Biljane Donje dokonywał przetwarzania odpadów samodzielnie lub zlecał przetwarzanie dealerowi, zakładowi lub przedsiębiorstwu wykonującemu czynności przetwarzania odpadów lub zlecił zorganizowanie przetwarzania prywatnemu lub publicznemu podmiotowi zajmującemu się zbieraniem odpadów.
- Obciążenie Republiki Chorwacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odniesieniu do naruszenia art. 5 ust. 1 dyrektywy:

Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy wprowadza kumulatywne wymogi, które należy spełnić, aby substancja lub przedmiot, powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkowanie, mogły być uznane za produkt uboczny, a nie za odpady. Republika Chorwacji nieprawidłowo zastosowała art. 5 ust. 1 do odpadów składowanych w Biljane Donje, ponieważ nie ustaliła, że chodzi o odpady, a nie produkty uboczne, choć nie było pewne, że te odpady będą dalej wykorzystywane w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy.